

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
01.06.2009 № 370

Положення
про єдину систему надання екстреної (невідкладної) медичної допомоги

I. Загальні положення

1. Єдина система надання екстреної (невідкладної) медичної допомоги (далі - Система) створюється з метою реалізації політики держави щодо забезпечення вчасної та якісної медичної допомоги кожній особі, яка перебуває в невідкладному стані.

2. Система функціонує за принципами:
доступності і безоплатності медичної допомоги кожній фізичній особі, яка перебуває у невідкладному стані;
своєчасності і якості надання медичної допомоги;
надання медичної допомоги як у повсякденних умовах, так і в умовах надзвичайної ситуації;
єдності медичної науки, освіти та практики, що забезпечує динамічний розвиток і удосконалення Системи.

3. Система передбачає використання новітніх стандартизованих медичних технологій, оптимізацію мережі лікувальних закладів, їх реорганізацію на основі єдиних науково обґрунтованих організаційних принципів та міжнародних стандартів надання екстреної медичної допомоги з відповідним матеріально-технічним забезпеченням, професійною підготовкою медичних працівників з питань надання екстреної медичної допомоги, а також рятувальників та інших фахівців, які беруть участь у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та не мають медичної освіти, працівників, професійні обов'язки яких пов'язані з автомобільним, залізничним, водним та повітряним транспортом.

4. Управління Системою полягає в контролі за виконанням протоколів надання екстреної медичної допомоги постраждалим на догоспітальному та госпітальному етапах, затверджених Міністерством охорони здоров'я України, та забезпеченням умов для своєчасності надання цієї допомоги

II. Складові системи

1. Управління Системою

1.1. На центральному рівні – Український науково–практичний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф;

1.2. На територіальному рівні - територіальні центри екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

2. Догоспітальний етап

2.1. Служба швидкої медичної допомоги, функціональною одиницею якої є бригада швидкої медичної допомоги.

2.2. Немедичний персонал системи - фахівці, що не мають медичної освіти (працівники МВС, рятувальники та інші), функціональні обов'язки яких передбачають надання першої допомоги.

3. Госпітальний етап

3.1. Багатопрофільні лікарні з цілодобовим режимом роботи, в тому числі які мають у своєму складі відділення невідкладної медичної допомоги;

3.2. Лікарні швидкої медичної допомоги;

3.3. Центри травми трьох рівнів;

3.4. Консультативні токсикологічні центри.

4. Спеціалісти Системи, їх підготовка та перепідготовка

4.1. Немедичний персонал - спеціальні центри підготовки;

4.2. Фельдшери, медичні сестри бригад швидкої медичної допомоги - вищі навчальні медичні заклади I-II рівнів акредитації;

4.3. Лікарі зі спеціальності «Медицина невідкладних станів» - вищі навчальні медичні заклади III-IV рівнів акредитації.

5. Зв'язок та диспетчерська служба

5.1. Диспетчерська служба швидкої медичної допомоги.

6. Транспортні засоби (їх відповідність державним стандартам та табелям оснащення).

6.1. Санітарний транспорт (автомобілі, гелікоптери, літаки).

7. Надання екстреної медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях, медицина катастроф

7.1. Бригади постійної готовності першої черги (бригади швидкої медичної допомоги);

7.2. Спеціалізовані бригади другої черги;

7.3. Мобільні польові бригади;

7.4. Мобільні загони;

7.5. Мобільні госпіталі;

7.6. Медичні заклади.

8. Медична облікова документація, облікова звітність, статистичні форми.

9. Інформованість населення про роботу Системи та дії в умовах надзвичайних ситуацій.

Директор Департаменту
розвитку медичної допомоги

М.П. Жданова